

deres Jorder, og som har en Højde af ca. 1 m, er saa gennemkradsede af disse Fugle, at man skulde tro, der var benyttet Hakker og Spader for at faa Rødderne frem paa de Piletrær, der vokser paa Digerne. Fasanerne søger derind i stor Mængde, maaske for at ruge. Naar der anrettes en saadan Ødelæggelse paa disse Smaaavolde, kan man forstaa, hvad det vil sige, at der kradses og skræbes inde paa Markerne.

De Bønder, der har deres Jord lige op til Kongelunden, har tidligere lidt store Tab ved, at der ikke fra Regeringens Side blev gjort noget for at raade Bod paa den Ødelæggelse, der skete ved Vandfloden 1903—04, skønt Loven jo i Virkeligheden udtaler sig i den Retning, at man bør sikre disse Lodsejere, før et Stemmeværk fra Sjælland til Amagers Kyst anlægges. Indtil Dato har de ikke faaet noget til Trods for, at de har søgt Skadeserstatning hos Københavns Havnevæsen. De Jorder, som Fasanerne nu ødelægger, er de samme, som Vandfloden gik over, og den Gang mistede de alt, hvad der var spredt paa Jorden af Gødning; deres Kuler, hvori der var Grøntsager, blev aldeles bortskyllede. Smaa-huse væltede, og det siges, at adskillige Jorder endnu er forringede fra den Tid; de vil under alle Omstændigheder ikke kunne sælges uden store Tab, og de vil ikke kunne lejes ud til Gartnere.

Efter en Lov af 1851 om Jagtretten indtager Amager en Særstilling; paa Amager maa der ikke jages eller fanges Fasaner, man kan altsaa ikke gøre noget for at faa Fasanerne bort fra de Steder, hvor de søger hen. Loven sætter en Bøde paa 15 Rigsdaler for at fange eller skyde en Fasan, men det er ikke alene saaledes, at man idømmes Bøde, hvis man skyder en Fasan; hvis man udenfor Kongelunden, udenfor Fasaneriet, tager en død Fasan, straffes ogsaa det med Bøde. Der har fornylig været en Retssag mod en Mand, som havde fundet en Fasan. Manden puttede den i sin Taske og tog den hjem, men der blev saa anlagt Sag imod ham, og saa vidt jeg erindrer, maatte han bøde 20 Kr. og desuden aflevere Fasanen. Folk er naturligvis i højeste Grad misfornøjede med disse Forhold, og jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister at faa dem ændret, da man, hvad der er meget rigtigt, mener, at den Fornøjelse, der kan være ved en eller to Dages Jagt derude, ikke staar i Forhold til de Tab, som vistnok 20 Lodsejere lider. Man mener ydermere, at hvis der skete Henvendelse til Kongen, vilde han ganske sikkert ikke være

Aarsag til, at disse Mennesker berøves en saa stor Del af deres Indtægt. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Landbrugsminister, er der ingen Udsigt til, at Jagtloven bliver ændret hverken i denne eller i næste Samling. Jeg vil altsaa bede den højtærede Landbrugsminister om at søge en Ordning truffet ad anden Vej. Det er dog for galt, at man ikke kan holde disse Fugle indenfor Fasaneriet. Jeg ved ikke, om det kan ske ved at de fodres indenfor Fasaneriet; man bør ikke overlade dette til dem udenfor Skoven, da det saa kun er til Skade paa Markerne. For øvrigt finder jeg det urimeligt at fodre Fasaner for den Fornøjelse, der kan være ved at jage dem.

Den næste Sag, jeg ønsker at fremdrage, angaar den højtærede Minister for offentlige Arbejder; det drejer sig om Dragør Havn. Saa vidt jeg ved, er der indgivet et Andragende fra Dragør Kommune om Støtte til Udvidelse af denne Havn. Den er anlagt ca. 1650 og blev omkring 1700 overtaget af Dragør Kommune; 1730 blev Havnen fritaget for at svare Afgift til Staten, og den er senere blevet udvidet, første Gang 1770, da der var en betydelig Trafik, og derefter i 1860 med en ydre Havn. Den har derfor nu en betydelig Udstrækning, men dens Vandstand er kun ringe, idet Dybden ved Indløbet er 8 Fod; i 1907 uddybedes den med en Rende, som kostede Dragør Kommune ca. 8,000 Kr. I selve Havnen er Dybden kun 4 Fod, og det tilmæd flere Steder langs den bedste Bolværksplads.

Havnen har stor Betydning som Fiskerihavn ikke alene for Fiskerbaade i Dragør, men ogsaa for Baade fra Skovshoved og andre Fiskerlejer, til Tider er den overfyldt af Fiskerbaade. Kun mindre Fartøjer kan søge ind i Havnen paa Grund af dens ringe Vandstand, større Fartøjer kan ikke gaa derind; Fiskerikontrollen har saaledes ofte beklaget sig over, at dens lille Damper „Svalen“ ikke kan søge Dragør Havn, om det er paa Grund af den ringe Vandstand, eller fordi Havnen er overfyldt af Fiskerbaade og Pramme, ved jeg nu ikke. Havnen vil ogsaa kunne faa stor Betydning som Nødhavn. Det er jo ikke saa sjældent, at der strander Skibe ved Dragør, de kan da ikke komme ind i Havnen, og en stor Del af dem maa søge ud paa Kastrup Red, hvor der ofte ligger 40—50 Skibe; det vil derfor have overordentlig stor Betydning, at Havnen blev uddybet til den Dybde, man nu ønsker, og at man samtidig faar god og solid Bolværksplads. Dragør Kommune har tidligere haft Ind-